

Sygn. akt VPz 11/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga

Sędziowie: SSO Krzysztof Głowczyński

SSO Andrzej Marek

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2013 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko I. M. i K. C. wspólnikom spółki cywilnej (...) w L.

o ustalenie istnienia stosunku pracy i ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy

na skutek zażalenia powódki M. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w L.

z dnia 19 grudnia 2012 roku sygn. akt IV P 120/12

postanawia:

I. oddalić zażalenie,

II. zasądzić od powódki M. K. solidarnie na rzecz pozwanych I. M. i K. C. kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 listopada 2012 roku Sąd Rejonowy w Lubinie oddalił powództwo M. K. o ustalenie istnienia stosunku pracy i zasądzenie ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. Orzekając o kosztach zasądził od powódki na rzecz pozwanych 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na skutek wniesionego przez pozwanych zażalenia rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w wyroku z dnia 26 listopada 2012 roku zostało zmienione. Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2012 roku Sąd Rejonowy w Lubinie zasądził od powódki M. K. na rzecz pozwanych z tego tytułu kwotę 450 zł.

W uzasadnieniu wskazał, iż zasądzone w wyroku z dnia 26 listopada 2012 roku koszty nie uwzględniły dodatkowego, obok żądania ustalenia istnienia stosunku pracy żądania powódki, żądania zapłaty na jej rzecz ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w wysokości 2 985, 70 zł, od którego przysługuje pozwanemu zwrot kosztów zastępstwa prawnego w wysokości 450 zł (por. art. 6 ust. 3 i §12 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie).

Postanowienie z dnia 19 grudnia 2011 roku zostało zaskarżone zażaleniem przez powódkę M. K.. Skarżąca domagała się uchylecia zaskarżonego postanowienia, a w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku jego zmiany poprzez zasądzenie od niej na rzecz pozwanych tytułem zastępstwa procesowego kwoty 135 zł.

W uzasadnieniu zażalenia M. K. podniosła, iż z uzasadnienia wyroku z dnia 26 listopada 2012 roku wynika, iż Sąd Rejonowy oddalił wyłącznie powództwo o ustalenie istnienia stosunku pracy. Skoro pozwani nie wnieśli o uzupełnienie tego wyroku o rozstrzygnięcie w przedmiocie ekwiwalentu za urlop to wydanie przez Sąd Rejonowy w Lubinie zaskarżonego postanowienia nastąpiło w odniesieniu do żądania co do którego nie zapadło orzeczenie. Stanowi to naruszenie przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, gdyż Sąd Rejonowy w Lubinie nie mógł zasądzić kosztów zastępstwa procesowego w odniesieniu do żądania, którego nie rozpoznał.

Ponadto ekwiwalent za urlop wypoczynkowy nie jest wynagrodzeniem za pracę ani odszkodowaniem, co oznacza, że Sąd I instancji błędnie zastosował §12 ust. 1 pkt 2) powyższego Rozporządzenia. Brak przepisu określającego wysokość opłaty za czynności adwokackie od żądania ustalenia stosunku pracy w połączeniu z żądaniem zapłaty ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy oznacza, że należy w takim przypadku stosować opłatę od żądania ustalenia stosunku pracy (co słusznie uczynił w powyższym wyroku Sąd I instancji). Gdyby powódka wystąpiła wyłącznie z żądaniem wypłaty ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy (co nie miało miejsca) można byłoby rozważyć zastosowanie §5 powyższego Rozporządzenia.

Dodatkowo skarżąca argumentowała, iż wskazała w pozwie jedynie orientacyjną kwotę ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy. Przy przyjęciu natomiast wysokości dziennego wynagrodzenia urlopowego na kwotę 42, 86 zł rzeczywista jego wysokość wyniosłaby kwotę niższą niż 1 500 zł, co oznacza że opłata za czynności adwokackie wyniosłaby nie 450 zł lecz 135 zł (180 zł x 75%). Zdaniem powódki wyłącznie wartość przedmiotu sprawy przyjęta przez Sąd jest kwotą, od której powinna być ustalona stawka minimalna wynagrodzenia adwokackiego. Powódka nie kwestionowała ani dziennej stawki ekwiwalentu ani jego rocznego wymiaru i gdyby Sąd Rejonowy w Lubinie pouczył ją o rozbieżności pomiędzy kwotą przez nią wskazaną, a przyjętą przez Sąd powódka cofnęłaby pozew w części przewyższającej wyliczenia dokonane przez Sąd.

Pozwani wnieśli o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie jest zasadne.

Sprawa była prowadzona na skutek pozwu, w którym powódka zgłosiła żądanie zarówno ustalenia, iż strony łączyła umowa o pracę jak i żądanie zasądzenia kwoty 2 985, 70 zł tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. Wbrew stanowisku zawartemu w zażaleniu oddalając jej powództwo Sąd orzekł o obu zgłoszonych żądaniach. Z treści uzasadnienia wyroku wynika, iż zajął stanowisko tak co do żądania ustalenia stosunku pracy jak i co do żądania zasądzenia ekwiwalentu, uznając oba te żądania za niezasadne.

Stanowisko Sądu znalazło swój wyraz w sformułowaniu, iż „oddala powództwo w stosunku do M. K.”. Jakkolwiek sformułowanie to budzi wątpliwości co do poprawności to jednak bez wątpienia odnosi się do całego, a więc obejmującego oba żądania pozwu, powództwa tej powódki. Wskazane wątpliwości wynikają jedynie z faktu, iż użyte sformułowanie nie pozwala w sposób jednoznaczny określić po jakiej stronie (powodowej czy pozwanej) wystąpiła w sprawie M. K.. Dla niej samej jednak użyte przez Sąd sformułowanie zastrzeżeń w tej kwestii nie budziło.

Oddalenie obu żądań powódki czyni niezasadnym ten zarzut zażalenia, w którym skarżąca podnosi, iż Sąd zasądził koszty zastępstwa procesowego w odniesieniu do żądania, którego nie rozpoznał.

Wprawdzie ekwiwalent za urlop wypoczynkowy nie jest wynagrodzeniem za pracę ani odszkodowaniem w ścisłym tego słowa znaczeniu to jednak pełni funkcję odszkodowania za niemożność wykorzystania w naturze, z powodu

rozwiązania stosunku pracy, przysługującego prawa do urlopu wypoczynkowego. W takiej sytuacji zasadnym było zastosowanie do ustalenia należnych kosztów zastępstwa prawnego w sporze o roszczenie z tego tytułu §6 w zw. z §12 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia z dnia 28 września w sprawie opłat za czynności adwokackie. Twierdzenia zażalenia, iż raczej należałoby przyjąć opłatę zależy od żądania ustalenia stosunku pracy są nietrafne, dowolne i nie poparte jakąkolwiek argumentacją.

Podstawą ustalenia zarówno kosztów sądowych jak i kosztów zastępstwa prawnego są rodzaj i wartość zgłoszonych przez powoda roszczeń. W rozpoznawanej sprawie zostały one określone w pozwie. Sąd trafnie przyjął dla określenia kosztów zastępstwa prawnego wartość dochodzonego ekwiwalentu za niewykorzystany urlop podaną przez powódkę. Jej późniejsze ograniczenie poprzez częściowe cofnięcie pozwu na wysokość należnych kosztów z tytułu zastępstwa nie miałoby wpływu. Dla potrzeb rozstrzygnięcia w tym przedmiocie cofnięcie pozwu równoznaczne jest bowiem z przegraniem sprawy.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 397 §2 w zw. z art. 385 kpc zażalenie jako bezzasadne Sąd Okręgowy oddalił.

O kosztach postępowania orzekł na podstawie art. 98 kpc. W zw. z art. 297 §2 i §6, §13 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.